

David Ricardo

În perioada contemporană, politica publică reprezintă domeniul complex și activ, pe care o varietate de teorii economice îl influențează. David Ricardo este unul dintre gânditorii care s-a remarcat prin felul în care sunt modelate aceste politici publice. Teoria avantajului comparativ, acesta a influențat un concept care a dus la abordarea problemelor economice și a avut repercusiuni semnificative asupra politicii publice la nivel global. Mai jos, voi încerca să evidențiez modul în care sunt abordate ideile lui David Ricardo.

David Ricardo este unul dintre pilonii fundamentali ai școlii clasice de economie, a formulat teoria avantajului comparativ în lucrarea sa *Principiile economiei politice și impozitelor*, publicată în 1817. Principiul central al acestei teorii susține că statele ar trebui să se specializeze în producerea de bunuri și serviciilor în care au un avantaj relativ, chiar dacă sunt în măsură să le producă mai eficient decât alte state. Acest concept a reprezentat o schimbare semnificativă în înțelegerea comerțului internațional și a deschis calea pentru adoptarea unor politici economice orientate către liberul schimb.[1]

La nivel internațional asupra modelării politicii comerciale, principiul avantajului comparativ a avut un impact major. Numeroase state au adoptat politici economice axate pe deschiderea piețelor și promovarea liberului schimb pentru a maximiza beneficiile economice.[2] De exemplu, Uniunea Europeană și-a fundamentat în mod semnificativ politica comercială pe principiile lui David Ricardo, eliminând treptat barierele comerciale între statele membre, promovând astfel integrarea economică.[3] România a adoptat, de asemenea, politici comerciale care reflectă principiile acestuia. Accesul la piața unică a Uniunii Europene a permis statului român să-și extindă relațiile comerciale și să beneficieze de specializarea în sectoare cu avantaje comparative.[4] Cu toate acestea, trebuie menționat că influența teoretică a lui David Ricardo poate fi contextualizată în lumina dezbatărilor actuale privind echitatea comercială și protecționismul, care aduc noi provocări pentru formularea politicii publice în domeniul comerțului.

De asemenea, principiile lui David Ricardo au avut o influență semnificativă asupra politicilor publice contemporane în ceea ce privește reformele structurale și flexibilitatea pieței muncii. Principiile specializării și avantajului comparativ au condus la faptul că economiile ar trebui să încurajeze o redistribuire eficientă a resurselor, inclusiv a forței de muncă, către sectoarele cu cel mai mare potențial de creștere. În acest fel, reformele în domeniul educației și a formării profesionale au devenit prioritare în mai multe state. Având ca scop asigurarea de a fi adaptabilității forței de muncă la schimbările din structura economică. Politici active ale pieței muncii, precum programele de reconversie și sprijinirea omajului, sunt implementate pentru a facilita tranziția lucrătorilor către sectoarele în care există un avantaj comparativ.[5]

Este important de menționat că politicile publice contemporane trebuie să abordeze nu doar aspecte economice, ci și cele sociale și de mediu. În acest fel, se desfășoară dezbateri cu privire la compatibilitatea

avantajului comparativ cu obiectivele de incluziune social? și dezvoltare durabil?. Spre exemplu, în Uniunea Europeană, politica de coeziune și fondurile structurale sunt concepute pentru a reduce discrepanțele regionale, care reflectă o adaptare a principiilor lui David Ricardo la diversitatea realităților sociale și economice ale statelor membre. Totodată, accentul pus pe dezvoltarea durabilă și combaterea schimbărilor climatice în politicile publice indică necesitatea de a echilibra avantajul comparativ cu responsabilitatea socială și de mediu.[6]

În concluzie, principiile lui David Ricardo, cu precădere la *teoria avantajului comparativ*, au avut un impact semnificativ asupra politicilor publice contemporane. De la domeniul politicii comerciale până la reformele structurale și preocupările sociale și de mediu, influența sa se reflectă în deciziile luate la nivel național, european și mondial. Cu toate acestea, politicile publice trebuie să se adapteze în funcție de provocările actuale și pentru a asigura o dezvoltare sustenabilă și echitabilă.

[1] David, Ricardo, *On the principles of political economy and taxation*, Batoche Books, Ontario, 2001, p.25

[2] *Ibidem*, p.39

[3] European Commission, *Report from the commission to the european parliament and the council on Trade and Investment Barriers 1 January 2019 – 31 December 2019*, accesat <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/GA/TXT/?uri=CELEX:52020DC0236> în data de 03.01.2024

[4] European Investment Bank, *Breaking Down Investment Barriers at Ground Level*, accesat <https://www.eib.org/en/publications/breaking-down-investment-barriers-at-ground-level> în data de 03.01.2024

[5] Dani, Rodrik, *The Globalization Paradox*, London, 2011, p.87

[6] World Trade Organization, *World Trade Report 2023 — Re-globalization for a secure, inclusive and sustainable future*, accesat https://www.wto.org/english/res_e/publications_e/wtr23_e.htm în data de 03.01.2024

